

Коли сонце, велике, багряне...

Платон Воронько

Коли сонце, велике, багряне,
Робить перший свій крок по землі,
Ти виходиш, тамуючи рани,
На роботу у місті, в селі.
На посіви ідеш,
На обжинки,
Вчиш труду покоління нове.
Йдеш —
Немає для тебе зупинки,
Товариство мое фронтове.